

З Україною
в душі
65 років

*Живе в душі мій весна
Під теплими вітрами,
Для вас звучить моя струна
Українськими піснями.*

Василь МОШУК

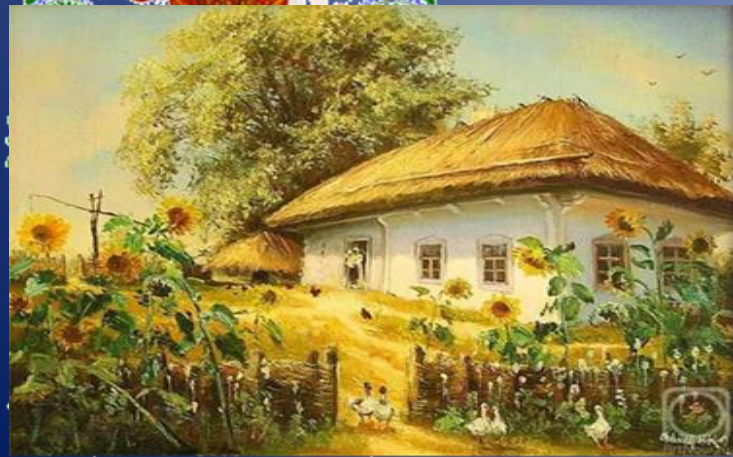
Шипинці - це земля моїх предків

Минуло понад сім сторіч, як на території Північної Буковини існувала автономна територіальна одиниця під назвою «Шипинська земля».

Сьогодні важко повірити в те, що 5-6 століть тому Шипинці були столицею адміністративного утворення, що займало територію майже всієї сучасної Чернівецької області і називалося Шипинською землею, яка виникла після розпаду Галицько-Волинського князівства в кінці XIII століття.

Згідно із легендою Шипинці були оточені мочарами та невеликими озерцями, що утворилися внаслідок танення снігів і сильних дощів. Ці водойми не висихали навіть у літню спеку, а вода нагрівалася так, що озерця аж шипіли.

Вперше назва «Шипинська земля» згадується у 1359 році польським істориком і дипломатом, католицьким ієрархом Яном Длугошем у зв'язку з походом короля Казимира у Молдавію, а востаннє – у 1444 році в роботі румунського історика Гурмузакі «Documente privitoare la istoria Românilor» 1874 року. Адміністративно вона поділялася на три волості: Цецин (територія сучасних Чернівців та на схід від них), Хотин і Хмелів (біля села Карапчів Вижницького району).

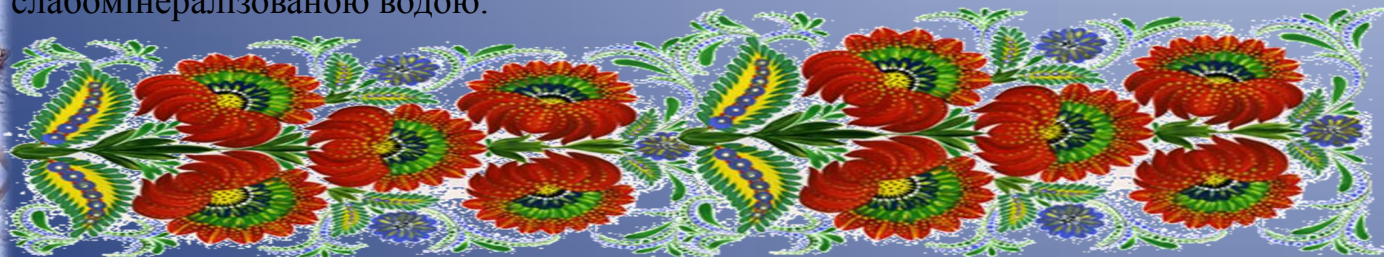

Адміністративним і торговельним центром були Шипинці, які досягли свого розвитку завдяки великим ярмаркам, де торгували худобою, та торговельному шляху зі Львова до Сучави і віддаленістю від татарських кочівників. Шипинська земля мала автономію із власною самоуправою, яку було ліквідовано у середині XV ст. з утворенням Молдавського князівства. Свою політичну автономію вона втрачала в міру того, як адміністративні посади на цій території переходили до рук молдавських бояр. Згодом назва «Шипинська земля» зникла зі сторінок писемних джерел, а ця територія отримала назву «Буковина», що збереглася до цього часу. Було утворено нові адміністративні одиниці – Чернівецький і Хотинський повіти, до яких належали населені пункти сучасної Чернівецької області.

Та найголовніше те, що ні за часів Молдавського князівства, ні за Австрійської імперії, ні за Румунії, ні за Радянського Союзу не зникло саме село Шипинці. Окрасою села є мурована безкупольна церква Різдва Богородиці 1812 року, збудована коштом впливового поміщика австрійської Буковини Мирона де Костіна – власника Шипинців. Його надгробок знаходиться на подвір'ї церкви, що у 2012 році відзначатиме своє 200-річчя.

Неподалік від церкви збереглися залишки старовинного графського парку з могутніми дубами, каштанами, великою кількістю лікарських рослин та іншими цінними деревними породами, серед якого колись стояла садиба поміщика – фундатора храму. А на краю села знаходиться легендарна гідрологічна перлина – озеро Кругле болото. Згідно з легендою воно не має дна, а на його місці у давні часи існувало поселення, розпусні мешканці якого навіть у Великодній піст справляли забави і пили вино. Через це село разом із його мешканцями поглинуло бездонне озеро. Але хтось вважає, що настане час, коли озеро зникне, а село винирне. Ще в околицях Шипинців є джерела «Чурилівка» і «Кадіб» з чистою слабомінералізованою водою.

Видатні діячі села

Василь Іванович Мошук 1950р.композитор, музикант, педагог, член спілки композиторів Буковини, автор багатьох пісень, його твори засвідчують, що він композитор широкого творчого діапазону, який добре володіє різними стилями пісенного жанру, написано понад 100 пісень різного тематичного спрямування для хору, вокальних ансамблів, дуетів та окремих виконавців, покладено на музику композитора збірку пісень київської поетеси Ганни Саблук, в травні 2003 року презентував свій доробок на авторському творчому вечорі в Чернівецькому муздрамтеатрі ім. О. Кобилянської, присвячений 30-річчю творчої діяльності композитора «Звучить моя струна», під такою ж назвою автор готує до видання першу збірку своїх пісень до якої ввійдуть пісні, написані на слова київської поетеси Ганни Каблук, місцевих поетів О. Винничук, М. Куєка, С. Заєць, М. Ярового та на власні тексти. керував відомим народними колективами «Журавка» (Чернівецького тепличного комбінату), нагороджений грамотами та відзнаками за концерти на Кубані в м. Києві на виставці досягнень народного господарства, нагороджений медаллю лауреата Всесоюзного огляду самодіяльної художньої творчості, присвяченій 40—річчю Перемоги нашого народу у ВВВ У березні 1989 року

ансамбль «Журавка» під керівництвом В. Мошука стає дипломантом на першому фестивалі «Червона рута» в м. Чернівцях 1994 році створив дитяй гурт «Вишиванка» який 1996 році на Міжнародному дитячому фестивалі «Колиска миру» одержав звання лауреата конкурсу, соліст цього гурту Ігор Дроник з піснею В. Мошука «Сонячний край» став лауреатом пісенних фестивалів «Первоцвіт» та «Доля» . Одночасно композитор керував Лужанським народним фольклорним гуртом «Червона калина», Пісні В. Мошука приносять людям радість і насолоду, є гідними нашого часу, пробуджують почуття національної свідомості і патріотизму до своєї рідної землі.

«ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ»

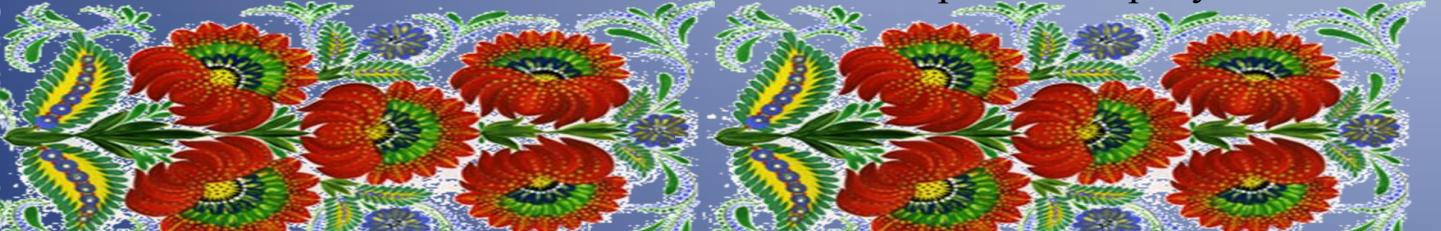
Мошук Василь Іванович – керівник фольклорного вокально-інструментального гурту "Струни серця" Будинку культури с. Шипинці, Кіцманський район, Чернівецька область – за вагомий особистий внесок у розвиток культурно-мистецької спадщини України, високу професійну майстерність та активну участь у проведенні Фестивалю мистецтв України

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ № 390/2009

Про нагородження працівників культури і мистецтв
Чернівецької області

Президент України Віктор ЮЩЕНКО

3 червня 2009 року

*с. Шипинці, ансамбль
“струни серця”
на Буковинських зустрічах 2009*

Шипинчанин Василь Мошук:

«Вище пісні – лиш молитва»

... Я музику , пісні пишу не ради слави,
Не для дешевої забави,
Бо струни серця таємниче
У світ безмежний, світ високий
Мою бентежну душу кличуть...
В.Мошук

Василь Мошук – відомий в краї діяч, заслужений працівник культури України, директор Шипинецького Будинку культури, керівник народного аматорського фольклорного вокально-інструментального гурту «Струни серця». «В нього душа лірика, а серце патріота, – каже про нього художній керівник Чернівецької обласної філармонії Остап Савчук. – Адже в його творах оспівані доля України, невтомні материнські руки, краса рідної землі, почуття до коханої жінки. Музика Василя Мошука здатна зворушити нас, викликати сум і радість, дати нам очищення від буденності життя».

На долю України випала війна. Тепер уже неважливо, хто на якій стороні воював за Україну – війна була однаково страшною для всіх, однаково ламала долі і відбирала життя. Важливо, що ті, хто вже народився під мирним небом, це розуміють, відчувають і їм це болить.

Василь Мошук народився 1950-го. Але в його родині, як і у більшості буковинців, були учасники війни, 68-му річницю перемоги в якій відзначає світ. Тому поруч з багатьма іншими піснями, у нього народився твір «День святий Перемоги».

«Я пам'ятаю розповіді про війну мого дядька Олександра Драпаки, – розповідає композитор. – Під час форсування Вісли він брав участь у штиковій атаці, був тяжко поранений. Мав бойові нагороди. Ці дитячі враження вилилися у пісню. Мало лишилося їх, сивочолих, а були ж молоді хлопці, які воювали, гинули, вмирали потім від ран... Їхній героїзм – це не банальні речі, не щось спонтанне. Це внутрішнє, глибинне. Вважаю, що українців треба об'єднувати. І чим як не мистецтвом – адже мистецтво розуміють усі!»

Рядки з пісні Василя Мошука зрозумілі і об'єднавчі:

«Оркестри вам міддю бадьоро гримлять,

Тюльпани вам просяться в руки...

А роки, як птиці у вирій, летять,

Дорослими стали онуки.

Загоїла рани родима земля

І в небі салютів цвітіння

А ви, як завжди, на отім рубежі

Де духу людського горіння...»

Маріанна АНТОНЮК,

«Версії» 08/05/2013

Джерело: <http://versii.cv.ua/new/shipinchanin-vasil-moshuk-vishhe-pisni-lish-molitva/22005.html>

В мене лиш ти одна ,
Пам'яті зранений слід,
Де залишивсь, мов дим,
Юності ранньої цвіт...

"Розправ крила, Україно"

Василь Мошук

До першої збірки самобутнього буковинського композитора, заслуженого працівника культури України Василя Мошука увійшли пісні, написані ним як на власні слова, так і на вірші знаних буковинських і українських поетів. Його твори - то щира сповідь лірика і патріота, яка торкає струни душі кожного.

Запроновані твори будуть корисними для аматорських та професійних музичних колективів, а також для всіх поціновувачів щирої української пісні

